

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 10069/2558

พนักงานอัยการจังหวัดลำพูนโจทก์ นางสาวภาณีหรือเจ มูลพงศ์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 มาตรา 22, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 67, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 58, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 78, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2552 มาตรา 15, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดลำพูนมีคำวินิจฉัยให้จำเลยเข้ารับ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดไม่เข้มงวดเป็นเวลา 4 เดือน ภายหลังพ้นการฟื้นฟูแล้วให้เข้า รับการฟื้นฟูในโปรแกรมของสำนักงานคุมประพฤติเป็นเวลา 2 เดือน และทำงานบริการสังคม 10 ชั่วโมง ต่อมาคณะกรรมการฟื้นฟูมีคำวินิจฉัยว่าผลการฟื้นฟูไม่เป็นที่น่าพอใจ เนื่องจาก ปฏิบัติตามแผนฟื้นฟูไม่ครบถ้วน โดยยังค้างรายงานตัว 1 ครั้ง และค้างทำงานบริการสังคม 10 ชั่วโมง จึงให้ขยายระยะเวลาฟื้นฟูออกไปอีก 30 วัน แต่เมื่อครบกำหนดระยะเวลาที่ขยายแล้ว คณะ กรรมการฟื้นฟูมีคำวินิจฉัยว่า ระดับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของจำเลยอยู่ในระดับต้อง ปรับปรุง ผลการประเมินไม่ผ่าน เนื่องจากปฏิบัติตามแผนไม่ครบถ้วน จึงให้ส่งตัวคืน พนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป แสดงว่าจำเลยเข้าสู่กระบวนการบำบัดฟื้นฟูตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 มาตรา 22 วรรคหนึ่งแล้ว และจำเลยอยู่รับ การฟื้นฟูตามแผนฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา 25 วรรคหนึ่ง ครบกำหนดเพียงแต่ จำเลยผิดนัดไม่ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ 1 ครั้ง และค้างการทำงานบริการสังคม 10 ชั่วโมง ตามพฤติการณ์แห่งคดีดังกล่าวจำเลยเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจน ครบกำหนดเวลาตามมาตรา 25 แล้วแต่ผลการฟื้นฟูยังไม่เป็นที่น่าพอใจคณะกรรมการฟื้นฟูจึง มีหน้าที่รายงานความเห็นไปยังพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการแล้วแต่กรณี เพื่อประกอบ การพิจารณาดำเนินคดีต่อไปตามมาตรา 33 วรรคสอง โจทก์จึงมีอำนาจฟ้อง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 57, 67, 91 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 58, 91 บวกโทษจำคุกที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญา หมายเลขแดงที่ 242/2554 ของศาลชั้นต้น เข้ากับโทษของจำเลยในคดีนี้ จำเลยให้การรับสารภาพ และรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้บวกโทษ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลย มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง, 57, 67, 91 เป็น ความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 6 เดือน ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ ได้รับอนุญาต จำคุก 1 ปี จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 9 เดือน บวกโทษจำคุกที่รอการ ลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 242/2554 ของศาลชั้นต้นเป็นจำคุก 1 ปี 9 เดือน จำเลย

อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีอาญาแผ่นดินพิพากษากลับให้ยกฟ้อง โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจาก ศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำฟ้องอุทธรณ์จำเลย และตามฎีกาโจทก์ ฟังได้ว่า เมื่อระหว่างวันที่ 18 พฤษภาคม 2554 ถึงวันที่ 20 พฤษภาคม 2554 จำเลย กระทำความผิดข้อหาเสพยาและเมมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตและถูก เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมดำเนินคดี ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ส่งตัวจำเลยไปตรวจพิสูจน์การเสพยาหรือ ดินยาเสพติด วันที่ 30 มิถุนายน 2554 คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัด ลำพูนมีคำวินิจฉัยให้จำเลยเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดไม่เข้มงวด ณ ศูนย์ บำบัดรักษาเสพยาเสพติดเชียงใหม่ เป็นเวลา 4 เดือน ภายหลังพ้นการฟื้นฟูแล้วให้เข้ารับการฟื้นฟูใน โปรแกรมของสำนักงานคุมประพฤติเป็นเวลา 2 เดือน และทำงานบริการสังคม 10 ชั่วโมง ต่อมาวันที่ 27 ธันวาคม 2554 คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดลำพูนมี คำวินิจฉัยว่าผลการฟื้นฟูไม่เป็นที่น่าพอใจ เนื่องจากปฏิบัติตามแผนฟื้นฟูไม่ครบถ้วน โดยยังค้าง รายงานตัว 1 ครั้ง และค้างทำงานบริการสังคม 10 ชั่วโมง จึงให้ขยายระยะเวลาฟื้นฟูออกไปอีก 30 วัน นับแต่วันที่ 1 มกราคม 2555 โดยให้รายงานตัว 1 ครั้ง และทำงานบริการสังคม 10 ชั่วโมง แต่ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาที่ขยายแล้ว คณะอนุกรรมการมีคำวินิจฉัยว่า ระดับการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมของจำเลยอยู่ในระดับต้องปรับปรุง ผลการประเมินไม่ผ่าน เนื่องจากปฏิบัติตามแผนไม่ ครบถ้วน จึงให้ส่งคดีคืนพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยฎีกาโจทก์ว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ เห็นว่า จากข้อเท็จจริงดังกล่าว แสดงว่าจำเลยเข้าสู่กระบวนการบำบัด ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 มาตรา 22 วรรคหนึ่งแล้ว และจำเลยอยู่รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามแผนฟื้นฟู สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา 25 วรรคหนึ่ง ครบกำหนดเพียงแต่จำเลยผิดนัดไม่ไป รายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ 1 ครั้ง และค้างการทำงานบริการสังคม 10 ชั่วโมง จึง เป็นเหตุให้จำเลยไม่ผ่านการประเมินพฤติกรรม และคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติดจังหวัดลำพูนลงความเห็นว่าผลการฟื้นฟูไม่เป็นที่น่าพอใจ จึงส่งตัวจำเลยคืน พนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดี ที่ศาลอุทธรณ์ วินิจฉัยข้อเท็จจริงว่า จำเลยยังเข้าสู่กระบวนการ ฟื้นฟูไม่ครบถ้วนตามที่กำหนดในแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามนัย มาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวจึงคลาดเคลื่อนต่อข้อเท็จจริง และตามพฤติการณ์แห่งคดีข้อเท็จจริง ฟังได้ว่าจำเลยเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจนครบกำหนดเวลาตามมาตรา 25 แล้วแต่ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดยังไม่เป็นที่น่าพอใจ คณะอนุกรรม การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดลำพูนจึงมีหน้าที่รายงานความเห็นไปยัง พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการแล้วแต่กรณี เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินคดีต่อไป ตามมาตรา 33 วรรคสอง โจทก์จึงมีอำนาจฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องโจทก์มานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาโจทก์ฟังขึ้น แต่เพื่อมิให้คดีนี้ต้องล่าช้าเกินสมควรหากศาลฎีกาจะ ย้อนสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยใหม่ จึงเห็นสมควรพิจารณาพิพากษาคดีไปเลยในประเด็นที่ จำเลยอุทธรณ์ขอให้รื้อการลงโทษจำคุก เห็นว่า จำเลยเป็นผู้ติดยาเสพติดและได้เข้ารับ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามกฎหมาย ตามโปรแกรมที่กำหนดเพียงแต่จำเลยไม่ได้ไป รายงานตัวตามกำหนดนัดครั้งสุดท้าย และไม่ได้ทำงานบริการสังคม 10 ชั่วโมงเท่านั้น ประกอบกับ เมมเฟตามีนที่จำเลยมีไว้ในครอบครองมีจำนวนไม่มาก เมื่อจำเลยไม่เคยได้รับโทษจำคุกมา ก่อน เห็นควรให้โอกาสจำเลยกลับตนเป็นพลเมืองดี จึงให้รื้อการลงโทษจำคุกจำเลยไว้ แต่เพื่อให้

หลายจำเห็นสมควรลงโทษปรับจำเลยด้วยอีกสถานหนึ่ง พิพากษากลับเป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2552 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง, 57, 67, 91 การกระทำจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 6 เดือน และปรับ 10,000 บาท ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 1 ปี และปรับ 20,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐานเสพเมทแอมเฟตามีนคงจำคุก 3 เดือน และปรับ 5,000 บาท ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต คงจำคุก 6 เดือน และปรับ 10,000 บาท รวมจำคุก 9 เดือน และปรับ 15,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ถ้าไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

องค์คณะ

โสฬส สุวรรณเนตร์ · นิพันธ์ ช่วยสกุล · อธิคม อินทุภูติ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/10069/2558>